

O HLOUPÉM HONZOVI

Byl jednou jeden Honza, jehož největší slastí bylo ležet na peci a pouštět si hity z kazeťáku. Až jednoho dne poklidně dřímajícího Honzu **P**robudil ze sna **ch**U pou otřásající hlas jeho zploditele. „Celé dny se tu jen válíš, jak Babiš v Agrofertu, táhni do světa a živ se sám.“ Nestačil ani pobrat ranec buchet a už musel z domu pryč. Chvilí ledabyle **p**oznával **svě**T, až mu vetchá ně**M**á stařena **p**ro**O**zradila, že princeznu **S**ousedního království unesl hrozivý drak. Nečekané **v**nuknutí hrdinství našeho Honzu přimělo spolčit se s hrstkou dobrodruhů a vyrazit **P**rinceznu zachránit. Zprvu **by**L pro bandu **z**kušených rytířů **J**En zdrojem smích**U**, to se však brzy mělo změnit. Hledě daleko do krajiny **k**olem, zástup hrdinů znenadání **u**slušel blížící se dupot - ke skupině se řítila ohromná, dvouapůlhla**v**á bestie. **N**ikdo si na draka netrou**f**L, všichni se strachy **J**en třásli. Jediný Ho**n**za nezazmatka**ř**il. Popadl ostrý cepín ležící opodál a jednou ranou přímo mezi oči draka skolil. Okamžitě se všichni začali prudce radovat, princezna byla zachráněna a Honzovi mohlo patřit půl **k**Rálovství. Náš hrdina bohužel zmešk**a**l poslední očkování, škrábl se o cepín, dostal tetanus a do týdne umřel - zazvonil zvonec a příběhu byl konec.